

digthed saaledes, at de Førdringer, Communalbestyrelserne maatte gjøre til skærpede Bestemmelser, ingenstunde maatte gaae videre end til, hvad der indeholdes i Loven for Kjøbenhavn. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at forelægge dette Lovudkast for det ærede Thing.

Formanden: Lovudkastet skal blive omdeelt.

Efter Dagsordenen bliver derefter at afgjøre Formandens Forslag om, at Landsstiftet med Hensyn til Valget af Lønnede Revisorer vedkommende Regnskabet for 1858—59 og med Hensyn til Forskrifter og Regler for Revisionsarbejdet nedsetter et Udvalg, bestaaende af 5 Medlemmer, for efter Conference med det af Folkethinget nedsatte Udvalg at fremkomme med Forslag til Thinget.

Da Ingen begjærede Ordet, fattes ovennævnte Forslag under Afstemning og vedtages eenstemmig med 36 Stemmer.

Formanden: Der vil saaledes i et senere Møde blive sat paa Dagsordenen Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg angaaende denne Sag.

Efter Dagsordenen foretoges dernæst Udskast til Lov, indeholdende forskjellige Bestemmelser angaaende Behandlingen af Fallit og andre Boer m. m. Sagen er til første Behandling*).

Sehmann: Det er gaaet mig som vist nok mange af de ærede Medlemmer, at jeg vil see mig istand til at give min Stemme til dette Lovudkast, saaledes som det foreligger. Jeg har selvfølgelig efter bedste Evne sat mig ind i de os forelagte Actstykker, og jeg skjønner ikke rettere, end at det er et høist respectabelt Arbejde, der her ligger til Grund for Behandlingen, og, at det har gennemgaaet en

Drøftelse, der frembyder al den Garanti, vi kunne ønske. Det er gennemgaaet af Grossererersocietetet, altsaa af Repræsentanterne for den Stand, for hvem Fallitlovgivningen har størst Betydning — thi naar Andre gaae fallit, er det dog egentlig Jufferi — og det er gennemgaaet af dem, der have med Fallitlovgivningens Anvendelse at gjøre, af dem altsaa, der ere fuldkommen inde ikke blot i den hele for Danmark gjældende Fallitlovgivning og den hele Retspraxis, som deryaa har udviklet sig, men som tillige væsentlig maae antages at være inde i alle de andre Landes Fallitlovgivninger. Ligesom jeg ikke kan paatvivle, at vi her, hvis disse Kræfter stode til Rigsdagens Raadighed, ogsaa vilde have overladt Bedømmelsen væsentlig til disse Autoriteter og vilde have givet os disses Veiledning i volds, saaledes troer jeg, at man saa meget mere kan finde Beroligelse ved Udskastet, som der her ikke let kan tænkes Modstrid mellem en mere professionel Opfattelse paa den ene Side og den borgerlige Friheds Førdringer paa den anden, men derimod enhver Bestemmelse, der henhører hertil, griber saa meget ind i det hele Retsystem, at man ikke, undtagen man har sær Betænkelighed mod Lovens Bestemmelser, skal kaste ind i det, om det saa var nok saa gode Ideer. Jeg skal ikke nægte, at der har været enkelte Smaa-ting, hvori jeg har troet at kunne stemme for den Anskuelse, der ikke er trangt igjennem. Det kan ogsaa være, at der er enkelte Punkter, som jeg troer ved en Behandling af hele Fallitlovgivningen bør komme under fornyet Overveelse. Jeg skal for Exempel opkaste Spørgsmaalet om den civile Retsvirkning af Transactioner, foretagne i Løbet af 6 Uger før Fallitten, et Spørgsmaal, der jo er ana- logt med det, der er omhandlet med Hensyn til Gave-Transactioner, nemlig om deres Retsvirkning. Jeg troer blandt Andet, at Spørgsmaalet om en Slags, om jeg saa tør sige, Alimention til Fallenten, ialtsald for en meget kort Tid, i den her forelagte Betænkning er taget noget for let. Jeg troer, at Spørgsmaalet er ikke blot, om man af en Slags Medlidenshed skal give Fallenten en Gave, som man har udtrykt sig i en af Betænkningerne, men jeg troer ogsaa, at Spørgs-

*) Udskastet findes i Anhang A.